

**Bài của Chủ Tịch
Henry B. Eyring**
Đệ Nhất Cố Vấn trong
Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn

Nhận Ra, Ghi Nhớ, và Cảm Tạ

Thượng Đế phán bảo chúng ta phải cảm tạ lên Ngài về bất cứ phước lành nào chúng ta nhận được từ Ngài. Chúng ta rất dễ trở nên máy móc trong những lời cầu nguyện của mình về lòng biết ơn, thường lặp đi lặp lại những lời giống nhau nhưng không có ý định cảm tạ như là một món quà của tâm hồn dâng lên Thượng Đế. Chúng ta phải "tạ ơn . . . trong Thánh Linh" (GLGU 46:32) để chúng ta có thể cảm thấy thực sự biết ơn về những gì Thượng Đế đã ban cho chúng ta.

Làm thế nào chúng ta có thể ghi nhớ ngay cả một phần của tất cả những gì Thượng Đế đã làm cho chúng ta? Sứ Đồ Giảng đã ghi lại điều mà Đấng Cứu Rỗi giảng dạy về ân tứ ghi nhớ có được nhờ vào ân tứ Đức Thánh Linh: "Nhưng Đấng Yên ủi, tức là Đức Thánh Linh mà Cha sẽ nhân danh ta sai xuống, Đấng ấy sẽ dạy dỗ các người mọi sự, nhắc lại cho các người nhớ mọi điều ta đã phán cùng các người" (Giăng 14:26).

Đức Thánh Linh nhắc nhở về điều Thượng Đế đã giảng dạy chúng ta. Và một trong những cách mà Thượng Đế giảng dạy chúng ta là với các phước lành của Ngài; và như vậy, nếu chúng ta chọn sử dụng đức tin thì Đức Thánh Linh sẽ mang những điều nhân từ của Thượng Đế đến cho trí nhớ của chúng ta.

Các anh chị em có thể trải nghiệm điều đó trong lời cầu nguyện vào hôm nay. Các anh chị em có thể tuân

theo lệnh truyền "Các người phải tạ ơn Chúa Thượng Đế của các người về mọi việc" (GLGU 59:7).

Chủ Tịch Ezra Taft Benson (1899–1994) đề nghị rằng việc cầu nguyện tạo ra cơ hội để làm điều đó. Ông nói: "Có lần Tiên Tri Joseph đã nói rằng một trong các tội lỗi lớn nhất mà Các Thánh Hữu Ngày Sau sẽ phạm là tội vô ơn. Tôi cho rằng hầu hết chúng ta đã không nghĩ về điều đó là một tội lỗi lớn. Trong lời cầu nguyện và lời khẩn cầu của mình lên Chúa, chúng ta có khuynh hướng lớn để cầu xin thêm các phước lành. Nhưng đôi khi, trong những lời cầu nguyện của mình, tôi cảm thấy chúng ta cần phải dành nhiều thời giờ hơn để bày tỏ lòng biết ơn và cảm tạ đối với các phước lành đã nhận được. Chúng ta đã vui hưởng rất nhiều các phước lành."¹

Các anh chị em đã có thể có được một kinh nghiệm như vậy với ân tứ Đức Thánh Linh ngày nay. Các anh chị em có thể bắt đầu một lời cầu nguyện riêng bằng lời tạ ơn. Các anh chị em có thể bắt đầu đếm các phước lành của mình và rồi ngừng lại một lát. Nếu sử dụng đức tin, với ân tứ Đức Thánh Linh, các anh chị em sẽ thấy rằng việc nhớ lại các phước lành khác sẽ tuôn tràn vào trong tâm trí của các anh chị em. Nếu các anh chị em bắt đầu bày tỏ lòng biết ơn về mỗi một phước lành đó, thì lời cầu nguyện của các anh chị em có thể lâu hơn bình thường một chút. Việc ghi nhớ và lòng biết ơn sẽ đến.

Các anh chị em cũng có thể thử làm điều ấy khi viết vào nhật ký của mình. Đức Thánh Linh đã giúp người ta với điều đó kể từ lúc khởi thủy. Các anh chị em nhớ rằng sách Môi Se đã nói: "Và một cuốn sách ghi nhớ được lưu giữ, trong đó ghi chép bằng ngôn ngữ của A Đam, vì tất cả những ai biết cầu khẩn đến Thượng Đế đều được ban cho khả năng để viết được bởi tinh thần cảm ứng" (Môi Se 6:5).

Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) đã mô tả tiến trình đó về việc viết với sự soi dẫn: "Những người lưu giữ một quyển sách ghi nhớ thì thường nhớ đến Chúa trong cuộc sống hàng ngày của họ. Nhật ký là một cách để đếm các phước lành của chúng ta và để lưu lại một câu chuyện về các phước lành này cho con cháu của chúng ta."²

Khi bắt đầu viết, các anh chị em có thể tự hỏi: "Thượng Đế đã ban phước cho tôi và những người tôi yêu thương ngày nay như thế nào?" Nếu làm điều đó đủ thường xuyên và với đức tin, thì các anh chị em sẽ thấy rằng mình đang ghi nhớ các phước lành. Và đôi khi các anh chị em sẽ có những ân tứ được mang đến cho tâm trí mình mà đã không nhận thấy trong ngày nhưng chính lúc ấy các anh chị em mới biết đó là ảnh hưởng của Thượng Đế trong cuộc sống của mình.

Tôi cầu nguyện rằng chúng ta có thể liên tục cố gắng trong đức tin để nhận ra, ghi nhớ, và cảm tạ về điều Cha Thiên Thượng và Đấng Cứu Rỗi của chúng ta đã và đang làm để mở con đường trở về nhà với hai Ngài.

GHI CHÚ

1. Ezra Taft Benson, *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties* (1974), 199.
2. Spencer W. Kimball, "Listen to the Prophets," *Ensign*, tháng Năm năm 1978, 77.

GIẢNG DẠY TỪ SỬ ĐIỆP NÀY

Trong sử điệp của mình, Chủ Tịch Eyring mời chúng ta ghi nhớ lòng nhân từ của Cha Thiên Thượng trong lời cầu nguyện của chúng ta. Thảo luận với những người các anh em giảng dạy về cách cầu nguyện với lòng biết ơn có thể giúp chúng ta nhận ra bàn tay của

Thượng Đế trong cuộc sống của mình như thế nào. Cân nhắc việc quỳ xuống cầu nguyện với những người các anh em giảng dạy và đề nghị với bất cứ ai dâng lên lời cầu nguyện rằng người ấy chỉ bày tỏ những lời cảm tạ mà thôi.

Các anh em cũng có thể nghiên cứu về tầm quan trọng của lòng biết ơn bằng cách đọc những câu thánh thư này ngoài những câu thánh thư mà Chủ Tịch Eyring đã đề cập: Thi Thiên 100; Mô Si A 2:19–22; An Ma 26:8; 34:38; Giáo Lý và Giao Ước 59:21; 78:19; 136:28.

GIỚI TRẺ

Suy Nghĩ Kỹ

Chủ Tịch Eyring trích dẫn lời của Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) khi nói rằng "nhật ký là một cách để đếm các phước lành của chúng ta và để lưu lại một câu chuyện về các phước lành này cho con cháu của chúng ta." Trong đại hội trung ương vào tháng Mười năm 2012, Chủ Tịch Thomas S. Monson đã đưa ra chứng ngôn của ông về việc viết nhật ký. Ông chia sẻ một số kinh nghiệm từ cuộc sống của mình, khi nói thêm: "Nhật ký của tôi, được lưu giữ trong suốt những năm này, đã giúp cung ứng một số chi tiết cụ thể, mà nếu không thì tôi có thể sẽ không nhớ được hết." Ông khuyến bảo: "Hãy suy nghĩ kỹ về cuộc sống của mình và đặc biệt tìm kiếm các phước lành lớn lẫn nhỏ mình đã nhận được" ("*Hãy Suy Nghĩ về Các Phước Lành,*" *Liahona* và *Ensign*, tháng Mười Một năm 2012, 86). Hãy cố gắng làm theo lời khuyên của các vị tiên tri này và đặt mục tiêu để viết vào nhật ký của các em.

THIỆU NHỊ

Nhiều Cách để Nói Cám Ơn

*"Ở khắp thế giới vào cuối ngày,
Con cái của Cha Thiên Thượng quỳ xuống cầu nguyện,
Mỗi người nói cám ơn Ngài theo cách đặc biệt riêng
của họ."*

“Children All Over the World,” Children’s Songbook, 16.

Sử dụng một bản đồ để nhận ra các quốc gia khác nhau là nơi nói những ngôn ngữ này . Một số các ngôn ngữ này được nói tại nhiều hơn một quốc gia!

1. gracias (tiếng Tây Ban Nha)

2. malo (tiếng Tonga)

3. thank you (tiếng Anh)

4. shukriyaa (tiếng Hindu)

5. spaseba (tiếng Nga)

6. arigatō (tiếng Nhật)

7. obrigado (tiếng Bồ Đào Nha)

8. asante (tiếng Swahili)

9. merci (tiếng Pháp)

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

An sinh

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình. Để biết thêm chi tiết, xin mời vào trang mạng reliefsociety.lds.org.

Mục đích của chương trình an sinh của Giáo Hội là nhằm giúp các tín hữu trở nên tự lực cánh sinh, chăm sóc cho người nghèo túng, và phục vụ. Chương trình an sinh là trọng tâm cho công việc của Hội Phụ Nữ. Chủ Tịch Henry B. Eyring, Đệ Nhất Cố Vấn trong Đệ Nhất Chủ Tịch Đoàn, đã dạy:

"Từ lúc ban đầu, [Chúa] đã cung ứng các cách thức để các môn đồ của Ngài có thể giúp đỡ. Ngài đã mời gọi con cái của Ngài hiến dâng thời giờ, phương tiện và hy sinh bản thân để cùng với Ngài phục vụ những người khác. . . .

"Ngài đã mời gọi và truyền lệnh chúng ta phải tham gia vào công việc của Ngài để nâng đỡ những người hoạn nạn. Chúng ta lập giao ước để làm điều đó trong dòng nước báp têm và trong đền thờ thánh của Thượng Đế. Chúng ta tái lập giao ước đó vào ngày Chủ Nhật khi dự phần Tiệc Thánh."¹

Dưới sự hướng dẫn của vị giám trợ hay chủ tịch chi nhánh, các vị lãnh đạo địa phương phụ giúp với sự an lạc về phần thuộc linh và vật chất. Cơ hội để phục vụ thường bắt đầu với các giảng viên thăm viếng là những người tìm kiếm sự soi dẫn để

biết cách đáp ứng các nhu cầu của mỗi chị em phụ nữ mà họ đến thăm.

Từ Thánh Thư

Lu Ca 10:25–37; Gia Cơ 1:27; Mô Si A 4:26; 18:8–11; Giáo Lý và Giao Ước 104:18

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Vào ngày 9 tháng Sáu năm 1842, Tiên Tri Joseph Smith đã giao cho các chị em trong Hội Phụ Nữ nhiệm vụ phải "cứu giúp người nghèo khổ" và "cứu vớt các linh hồn."² Những mục tiêu này vẫn còn là trọng tâm của Hội Phụ Nữ và được thể hiện bằng phương châm của chúng ta: "Tình yêu thương chẳng hề hư mất bao giờ" (1 Cô Rinh Tô 13:8).

Chủ tịch trung ương thứ năm của Hội Phụ Nữ, Emmeline B. Wells, và các cố vấn của bà đã đưa ra phương châm này vào năm 1913 như là một lời nhắc nhở về các nguyên tắc sáng lập của chúng ta: "Quả thật chúng ta tuyên bố mục đích của chúng ta là . . . [bám chặt] những lời giảng dạy đầy soi dẫn của Tiên Tri Joseph Smith khi ông tiết lộ kế hoạch mà theo đó các phụ nữ phải được cho quyền qua

sự kêu gọi của chức tư tế để được nhóm lại thành các tổ chức thích hợp với mục đích của việc phục vụ người bệnh, giúp đỡ người nghèo túng, an ủi người già cả, cảnh báo người bất cẩn, và phụ giúp trẻ mồ côi.³

Ngày nay, Hội Phụ Nữ có một ảnh hưởng trên toàn thế giới khi các chị em phụ nữ mở rộng lòng bác ái, tình yêu thanh khiết của Đấng Ky Tô, cho những người lân cận của họ (xin xem Mô Rô Ni 7:46–47).

GHI CHÚ

1. Henry B. Eyring, "Cơ Hội Làm Điều Thiện," *Liahona* và *Ensign*, tháng Năm năm 2011, 22.
2. Joseph Smith, trong *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 63.
3. *Daughters in My Kingdom*, 63.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Tôi đang chuẩn bị để chăm sóc cho bản thân mình và cho gia đình tôi về phần thuộc linh và vật chất bằng cách nào?
2. Tôi có thể noi theo gương của Đấng Cứu Rỗi khi tôi đáp ứng nhu cầu của các chị em phụ nữ mà tôi chăm sóc bằng cách nào?